

Ganske vist, om det bedste i Livet bærer de sjældent direkte Vidnesbyrd, men selv om de er rene Guldgruber for dem der interesserer sig for Skældsordenes Lyrik, intet er dog fejlagtigere end at tro de udelukkende handler om Livets Vrangside.

Tinget var ikke alene det Sted, hvor Trætterne afgjordes, men ogsaa det Sted, hvor alt af Interesse for Befolkningens ydre Liv kom frem, der vedtog man alle Fællesaftaler, der læstes Skøder og Arveaakald, der sluttedes alle Forlig, afgjordes alle Gældssager, der drøftedes ny Skatteligninger, der læstes Syn paa Bygninger, og Skader opgjordes, der optegnedes hvad gamle Folk huskede om Markskel, om Ulykker i Krigens Tid, og meget andet.

Og læst mellem Linierne faar man i høj Grad fat i det man helst vil vide Besked om, de ydre Kaar for Befolkningens daglige Liv, og den Brydning som til enhver Tid findes mellem den enkeltes Trang til Selvhævdelse og Samfundets Krav om Fællesvirke, og som netop i Tingbøgerne kommer særligt levende frem, da det først efter 1700 blev saa almindeligt at lade møde ved Prokurator, at den ældre Tids mere personlige Præg tog kendeligt af. Ellers var Reglen at man mødte selv, og da yderligere baade Dommer og Skriver til omtrent samme Tid var en Mand fra Egnen, uden særlig Uddannelse, saa kan man vanskeligt finde en friskere sprudlende Kilde til Sprogets Udvikling, eller bedre Bidrag til Viden om Dagliglivets Forløb.

Spørgsmaal og Svar.

I. Spørgsmaal.

Gennem Personalhistorisk Tidsskrift vilde jeg gerne have oplyst, hvem Niels Herrested, Rabenæs, Norge, var, han levede 1718, og hvem var Ditlef Bugge, der ca. 1737 levede i Norge

Mag. art. A. Aazelsen.

1) Frederiche Christiane Lübing (Lüberg?) blev født i Kjøbenhavn $\frac{5}{2}$ 1816 (døbt i Trinitatis Kirke $\frac{23}{2}$ s. A.); som Forældre nævnes Købmand i Lolland, Friderich Adolph Lübing (Lüberg?), og Hustru, Sophie Magdalene Stendrup, i Myntergaden Nr. 51; $\frac{19}{6}$ 1817 boer Forældrene i Regnegade (Vaccinationsattest), men ud over dette vides intet om dem. Forældrene menes dog at være døde, medens Datteren var Barn — Faderen nævnes udtrykkelig som død ved hendes Konfirmation $\frac{18}{4}$ 1830 —, og baade ved denne Lejlighed og ved hendes Giftermaal $\frac{17}{11}$ 1843 (begge Dele i Frelsers Sogn, Christianshavn) med Skibskaptajn Georg Carl Weberg (født $\frac{4}{9}$ 1814, død $\frac{30}{1}$ 1878) er hun Plejedatter af Murmester, Kaptajn Meldahl, Overgaden n. Vandet Nr. 169. Hun døde $\frac{30}{4}$ 1892 i Kjøbenhavn.

2) $\frac{3}{10}$ 1773 konfirmeres i Frelsers Kirke, Chrhn., Nicolai Poulsen Weberg, som ved Folketællingen 1787 boer Strandgade 43 sst., angives at være 34 Aar gl. og ($\frac{26}{11}$ 1779, Frelsers Kirke) gift med Karen Hieronymidatter (1787: 37 Aar gl.; gift 1ste Gang sst. $\frac{3}{3}$ 1775 med Johan Adam Flo-

rell), død $19/8$ 1833, 81 (!) Aar gl. Han var Sejlmagersvend og døde 1815 »i Surabay i Ostindien«.

Nicolai Poulsen Weberg var, i Følge en Forloverattest, Søn af Skibstømmermand ved Holmen, Poul Andersen Weberg (Hvedberg), og Margrethe Nicolaysdatter, der 1779 og 1787 boer Strandgade 43 A, Chrhn., og er 1787 henholdsvis 60 og 67 Aar gamle, og han angives at være kommet til Kjøbenhavn med Forældrene i sit 7de Aar (d. v. s. ca. 1760) fra »Telemarken ovenfor Skien i Norge«; en Broder til ham er rimeligvis Anders Poulsen Weberg, der konfirmeres i Frelzers Kirke $2/10$ 1774 og $19/7$ 1783 sst. troloves med Anne Dorthe Pedersdatter; Trolovelsen ophævedes ved Kancelliets Skrivelse til Biskoppen af $6/10$ 1787.

Saafernt noget af Samfundets Medlemmer maatte ligge inde med Oplysninger eller Kildehenvisninger vedrørende Forældre, Fødsels- og Dødsdag og -Aar, Fødested og Livsforhold m. v. for ovennævnte Friderich Adolph Lübing (Lüberg), Sophie Magdalene Stendrup, Nicolai Poulsen Weberg, Anders Poulsen Weberg, Karen Hieronymidatter, Poul Andersen Weberg (Hvedberg) og Margrethe Nicolaysdatter, vil saadanne Oplysninger blive modtagne med Taknemmelighed af

Cand. polyt. *Oscar Weberg*,
Forhaabningsholms Allé 28, Kbhvn. V.

I Personalhistorisk Tidsskrift for 1908, s. 263 nævnes, at Anne Albertsdatter Altewelt — datter af sogneprest til Ringsted Albert Jørgensen Altewelt, død 1657 og Karen Nielsdatter Hiersing, død 1640 eller 41 — efter morens død kom i huset hos sin morbroder Laus Villadsen, prest i Højetaastrup. Hvorledes kan Laus Villadsen være bror til Karen Nielsdatter Hiersing? Endvidere hvem var Karen Nielsdatters forældre?

Kan der paavises nogen forbindelse mellem ovennævnte Karen Nielsdatter Hiersing og Niels Andersen Hiersing, Fountainemester i Kjøbenhavn ca. 1650. Denne havde vistnok 1 datter gift med stempelpapirforvalter i Kjøbenhavn Niels Christophersen.

Mulige oplysninger bedes godhedsfuldt indsendt til

Fuldmægtig *E. Krum-Hjersing*
Solligaten 1, Kristiania.

Fortegnelse over den danske og norske Stamtavle- Litteratur i Aaret 1915.

II. Norge.

- Aavitsland, A. Slægtregister for Evje Hovedsogn og tilstødende gaarde Vegusdal. Kr.sand 1914.
- Berg, L., Tjølling. En Bygdebeskrivelse. Kra. 1915.
- Berge, N. E. og Enok Berge. Bergeslægten fra 1681 til 1915. Sandnes 1915.
- Bergwitz, Joh. K. Onsø-herred 1814—1914. Kra. 1915.
- Bidrag til Agders Historie II. Kr.sand 1915.
- Bjerke, Ole C. Vaaler og Svindals herred 1814—1914. Fred.stad. 1915.
- Bonnevie, F. Stamtavle over den falkenstenske gren af Familien Bonnevie i Norge 1715—1915. Chra. 1915.
- Brodahl, Joh. E. Litt om adelslægterne Staur, Schønnebøl og Munchegaard i Nordland. Særtryk af »Nordlandsposten«. (Bodø 1915).
- , — . Mo kirke i Ranen. Særtryk af do. (Bodø 1915).
- , — . Akvarelmaler H. J. F. Berg. Thjem. 1915.
- Bugge, Mogens Fraas. Stamtavle over Stavanger-Haugesund-familien Nyman. Kra. 1915.
- Collett, A. Familien Collett og Christianialiv i gamle Dage. Kra. 1915.
- Falsen, Conrad. Slægten Falsen. Kra. 1915.
- Flatin, Tov. Kring ein Flesbergprest ved 1700-tale. Kongsberg 1915.
- Fortegnelse over Norske ingeniører 1915. Ved ingeniør Kr. Løken. Kra. 1915.
- Hansen, O. K. Hvaler herred 1814—1914. Fr.hald 1915.
- Holst, Hans Fridtjof. Slægtregister over en Holsteslægt (Helgeland-Holsterne). Manuskript. Kra. 1915.
- Hønefos. Byens historie. Kra. 1915.
- Igsi, M. Hobøl herred 1814—1914. Fr.hald 1914.
- Larsen, Jacob Edler Petersen. Familien Larsens's Stamtavle. Fortsat af Jacob Chr. Larsson 1876. Arendal 1915. Pat.
- Martens, Johan. Tillæg til stamtavle over slægten Martens i Bergen. Bergen 1915.
- Moe, Johan Schach. Møinichen. Stamtavle bygget paa Møinichenske Slægtebøger. Bergen 1914.
- Plünneke, C. og P. Velde. Glemminge og Kraakerøy herreder 1814—1914. Fred.stad 1915.
- Rehbinder, Barndoms og Ungdoms Erindringer. Kra. og Kbhvn. 1915.
- Skjelderup, Arthur. Slægthistoriske Meddelelser om Familiernes Skjelderup og Clauson og om Grene af Familiernes Holst, Holfeldt, Paludan, Osterhaus, Parsons og Phelp. Chra. 1915.
- Steffens, Haagen Krog. Norske Slægter 1915. Kra. 1915.
- Studenterne fra 1890. Kra. 1915.
- Svendsen, Blom. Fortegnelse over befolkningen i Bodin omk. 1750. Bodø 1915.
- Thunæs, J. M. M. Fortegnelse over norske udskiftningsfunktionærer. Kra. 1915.
- Werring, Oscar. Distriktslæge Martin Tuxen Werring og Hustru Anne Kirstine Elisabeth, f. Møllers Efterkommere. Kra. 1915.

Boganmeldelser.

Stuhrslægten i Aalborg. Udarbejdet af Kommunalærer P. C. Knudsen. Udgivet af Fabrikant Im. Stuhr. Aalborg 1916.

Endnu for faa Aar siden var der næppe mange udenfor Aalborg, der kendte Navnet Stuhr, men nu er Navnet landskendt og der er Klang af Guld i Forbindelse med det. — Krigen har ogsaa bragt sit Gode og dertil hører noget som det, at den har skabt Muligheder for, at denne dygtige Slægt, der nu paa tredie Generation hører til Aalborg Bys bedste Sønner, — Stamfaderen kom ca. 1810 dertil fra Greifswald, hvor han var født i Aaret 1767, — har kunnet skabe en Virksomhed i det Stuhrske Skibsværft, der betyder saare meget for Byen.

Den lille Bog, som Kommunalærer P. C. Knudsen her har udarbejdet, er aabenbart skrevet med stor Kærlighed til Emnet, og han har da ogsaa faaet noget virkelig smukt ud deraf. Lad det end ikke være overvættets vanskeligt, at samle Oplysninger til Biografier, der først begynder med Aaret 1800, saa er det dog ikke hver Mand givet, at faa et saa harmonisk afrundet Stykke Kultur og Personalhistorie til at flyde i Pennen, som det, der her oprulles for os af Forfatteren.

P. H.

Dänisch-schweizerische Beziehungen in der Vergangenheit. Von Dr. C. Benziger. Bern 1916.

Denne schweiziske Tidsskriftartikel bør ikke forblive ubemærket herhjemme, saavist som det er af Interesse, og maa paaskønnes, at noget saa sporadisk, som Vexelvirkningen mellem de to Landes Folk, er bleven gjort til Genstand for en Behandling fra schweizisk Side; thi det er jo forholdsvis langt flere af den lille dygtige og driftige schweiziske Nation, der har søgt hertil og i Danmark vundet et andet Fædreland end omvendt. — Forfatteren har aabenbart med Grundighed studeret sit Emne saaledes, at meget lidt er undgaaet hans Opmærksomhed, han omtaler Reverdil, Mestral, Iselin, Slægterne Frølich, Cloetta og flere og nævner ogsaa med Elskværdighed alt det lidet, som kan betegnes som »danske Forbindelser med Schweiz«, — hvilket dog i Hovedsagen indskrænker sig til Reiser af Danske i det naturskønne Land, han omtaler f. Ex., at Politikeren, Lensgrev Holstein-Ledreborg, som bekendt i en Aarrække boede i frivilligt Exil i Freiburg.

Man savner dog blandt de bekendteste Schweizere, der har spillet en Rolle herhjemme, Kunstammerforvalterne Lorenz Spengler (Fader og Søn) og Familien Monod, af hvilken to Medlemmer (ligeledes Fader og Søn) bleve højtansete Prædikanter ved den herværende fransk-reformerte Kirke i København; at disse ikke er nævnt er saa meget mærkeligere, som Forfatteren dog nævner Slægten Puerari, til hvilken den ældre Monods Moder hørte.

Forfatteren ved ej heller, at Slægten Frølich allerede kom hertil Landet med Konferensraad, Nationalbankdirektør Lorenz Frølichs Fader (han omtaler kun dennes Neveu, Maleren Lorenz Frølich), og at denne, Agent J. J. Frølich, der var gift med en Spengler, indkaldtes af sin Morbroder, Baron Iselin. — Iøvrigt maa det være mig tilladt i denne Forbindelse at gøre op-

mærksom paa de talrige Malerier og Stik af de fleste af de i Artiklen nævnte Personer — der findes herhjemme — bl. a. et dejligt Maleri af Baron Iselin, som Barn; Billeder, der sikkert er ukendte i deres Fædreland, Schweiz.

P. H.

Slægten Levin-Fredericia. Paa Foranledning af Veksellerer Martin J. Levin. Ved Joseph Fischer. Trykt som Manuskript. Kbh. 1916.

Martin J. Levin, der paa saa mange Omraader har givet Beviser paa, hvilken rundhaandet Mæcen han er, har igennem dette Værk, som vor flittige Historiker og Genealog, Bibliotekar Joseph Fischer har udarbejdet, beriget vor jødiske personalhistoriske Litteratur med et overordentligt tiltalende Arbejde.

Det er kun de ældste Led, der faar en udførligere biografisk Omtale — men til denne kun altfor korte biografiske Del slutter sig en fuldstændig Descendens Oversigt, ogsaa i Spindelinien, over Juveler Joseph Levins (f. 1734, † 1791) Descendens, forsynet med nøjagtige Datoer, Stedsangivelser o. s. v. der fra Form og Indholds Side synes hævet over al Kritik.

Vor genealogiske Forskning, der destoværre paa mange Omraader staar tilbage for vore Nabolandes, har gennem Joseph Fischers Arbejder, i Løbet af faa Aar, vundet en Position paa det lille Enklave — den jødiske Personalhistorie, — hvor intet Land kan gøre det Rangen stridig. — Det er forbavsende at se, hvor meget Fischer ogsaa her faar ud af de sparsomme Oplysninger om det attende Aarhundredes Jødeskikkelser, som Synagogens Ministerialbøger og Borgerskabsprotokollerne indeholde; han har en egen Evne til paa Trods heraf, at male disse Patriarkskikkelser levende, saa at vi faar et klart Indtryk af, hvorledes de har kæmpet for at naa frem, hvad de har lidt og dog naaet!

P. H.

Stamtavle over Slægterne, Cand. theol., Degn i Rerslev Andreas Andersøn Müller og Birgithe Sophie Wallunds samt Brygger og Borgermajor i København Jørgen Hansen Hjorth og Dorothea Marie Orsland's Descendenter. Omfattende Slægterne Ferslev, Hald, Møller, Barfod, Hjorth med Biografier og Billeder. Samlet og udarbejdet af Hans Andreas Møller, Købmand i Aalborg. Kbh. 1916.

Forfatteren, der ved sit tidligere Stamtavlearbejde om Slægterne Stampe og Thestrup aabenbart har faaet Blod paa Tanden, har her samlet et meget betydeligt Ahne- og Stamtavlemateriale om en hel Række gode Borgerslægter, som han ved Blodets Baand er knyttet til. Det er et betydeligt Arbejde, han har nedlagt i dette Værk, og det er aabenbart samlet med stor Omhu, Kendskab og Kærlighed til Emnet og til sin Slægt. — De tørre Data er isprængt med gode Oversigtstavler og fornøjelige Skildringer af kulturhistorisk Interesse om de ældre henfarende Generationer samt med en hel Række Billeder af Slægternes Medlemmer, som han følger ned igennem Spindeliniene til Nutiden o. s. v. — Om ikke Slægterne igennem Arkivundersøgelse kunde have været fulgt længere tilbage end Tilfældet er, maa staa hen, jeg vilde være tilbøjelig til at antage det; men Forfatteren har aabenbart villet begrænse sig til det overkommelige. Stoffet er ikke ganske regelmæssigt behandlet, og Forfatteren har ikke rigtig forstaaet at skille Klint fra Hvede; han bringer lidt for meget værdiløst Anekdotestof og betragter det som Historie; og det

skæmmer Bogen mere end nødvendigt, at han f. Ex. tiltrukken af nogle højfornemme Navne, som han ad Spindelinievejen faar med i Stamtavlen, bruger en hel Side til at aftrykke et ironiserende Avisreferat (vist fra Politiken eller Extrabladet) af et mondænt Bryllup, der har fundet Sted i de allersidste Aar! — Den Slags bør Forfatteren, naar han ellers tager sin Opgave alvorligt, og ikke lader Bogen trykke som et rent privat Manuskript for Familien, forskaane Læseren for; i et Arbejde, som det foreliggende, hører det ikke hjemme.

P. H.

Vägledande Förteckning vid Person- och Släktforskning i Landsarkivet i Lund. Lund 1916. [Af Lauritz Weibull].

Værket indeholder paa 92 Sider en fuldstændig Fortegnelse over samtlige de til det i 1903 stiftede Landsarkiv i Lund afleverede Kirkebøger, Mandtal, Borgermatrikler etc. fra Skaane, Halland og Blekinge, — altsaa netop de for dansk-norsk Personforskning særlig betydningsfulde Dele af Sverrig, — med tilføjede Oplysninger om Kirkebogens Brand o. s. v. Det er et saare fortjenstfuldt og for enhver Arkivbessøgende nyttigt Værk, som her har set Lyset, og dets Udgivers Navn borger for dets Nøjagtighed og Fuldstændighed. — Det hører vistnok til »Løfteparagraferne« fra vor Arkivstyrelse at vi ogsaa skulle faa saadanne Fortegnelser; og vi tør jo haabe paa at dette Arbejdes Udgivelse bliver en Spore, og det selv et Mønster til Efterligning.

P. H.

Helge Hostrup: Jens Christian Hostrup. Hans Liv og Gerning. Kbhvn. 1916.

En fornøjelig Bog, en Bog, som bærer Sandhedspræget parret med en dyb sønlig Kærlighed, en Bog som ingen — mindst af alt Personalhistorikeren — vil fortryde at stifte Bekendtskab med. Den er visselig ikke nogen kritisk-etisk Vurdering af vor Studenterdigters Personlighed, men er en ægte »Hostrupske« fornøjelig Skildring af et harmonisk Digter- og Præstelig, med dets store og smaa Glæder og Sorger, og et Anekdoteværk i god Forstand, om den Kreds af betydelige Mennesker, som hørte til Digterens Kreds. Den Hostrupske ægte danske Slægt, der nedstammer fra »Podemester Hostrup«, der omkring Aar 1700 gav sig af med at forædle Frugttræer paa Herregaardene, faar i Bogen en indgaaende Skildring og danner en værdifuld Ramme om Billedet af Digteren, malet netop som vi igennem hans Værker lærer ham at kende.

P. H.

Slægten Gottlob. Oplysninger samlet af Cand. polyt. J. Gottlob, Kbhvn. 1916.

Slægten stammer fra Organist Johan Gottlob Kirsten i Store Riise paa Ærø (f. 1690, † 1763) og har for en stor Del hjemme paa Ærø. Den lille foreliggende Stamtavle er et flittigt Samlerværk om en jævn Borgerslægt, et af de Arbejder, som er saare utaknemlige, fordi de saa vanskelig finder Paa-skønnelse selv i den nærmeste Kreds; men netop derfor fortjener det af fremhæves, hvad der her er præsteret. — Det er aabenbart ogsaa kun beskedne Midler Forfatteren har haft at raade over til Trykningen, ellers havde man vel ikke maattet savne det Register, uden hvilken Bogen for alle andre, end Familiens egne Medlemmer, bliver næsten værdiløs.

P. H.

Magister Ludvig Daae, Sognepræst til Lindaas og Hustru Drude Cathrine Haar. Utsnit av Manuskriptet til Stamtavle over den norske Familie Daae, Av Aagaat Daae, Trondhjem 1917.

Dette lille i kun 300 Exemplarer trykte Skrift om et norsk Præstepars Liv fra det attende Aarhundrede, der i en meget lang Aarrække boede i det afsides Lindaas, er som Titelen angiver et Udsnit af et endnu ufuldendt Arbejde »Stamtavle over den norske Familie Daae« af den gennem en hel Række interessante Artikler af Tidsskriftets Læsere vel kendte Forfatterinde. Hun har ladet det trykke som en Hædersgave til Slægtens Ældste, den d. 21. Februar 1917 fødte Pastorinde Drude Cathrine Haar Lampe, født Daae, og det har derfor paa Omslaget Datoerne 21. Februar 1817—21. Februar 1917, men desuden bærer det et Paatryk, der lyder saaledes: »Dette laa færdig i trykken, da sørgebudet kom: »Fru Lampe døde i Kristiania 24. Januar 1917«. Nu kan jeg kun sende dette tryk til slekt og venner in memoriam. Det er et smukt Udtryk for Veneration, som Frøken Daae gennem dette lille Skrift har villet bringe den højtbedagede Ætling af en god gammel Embedsmandsslægt. Hvorfor er denne Art Hædersgaver ikke almindeligere end Tilfældet er; hvor vilde de dog kunne bidrage til at styrke Slægtsfølelsen!

P. H.

Haandbog over den ikke naturaliserede Adel. Af Th. Hauch-Fausbøll. Udgivet af Forbundet af ikke naturaliserede Adelsslægter i Danmark. Kbhvn. 1917.

For faa Aar siden udgav en svensk Løjtnant, Hr. Tage Erhard von Gerber, en »Nordisk Adelskalender«, omfattende de i de nordiske Lande levende fremmede Adelsslægter, der ikke tilhørte de respektive Landes egen Adel, et Værk der blev modtaget med en usædvanlig haard, men fuldkommen berettiget Kritik (jvfr. f. Eks. Personalhistorisk Tidsskrift XIV, 66 ff. og XV, 121 ff., Stockholms Dagblad for 10. og 20. April 1912 o. a. St.). Adskillige af de protesterende Udtalelser, som affødtes af Hr. Gerbers Haandbog, kunde med fuld Føje gentages i Anledning af Fremkomsten af Hr. Hauch-Fausbølls.

Naar den sidstnævnte Forfatter i sit Forord omtaler de urigtige Familietraditioner, hvis vigtigste Moment saa ofte er uhjemlede Paastande om udenlandsk adelig Herkomst, kunde man med Rette vente, at de i den ny Haandbog behandlede Slægter havde været Genstand for en ganske anden Kritik, før de optoges, end Tilfældet er. At Forbundet af ikke naturaliseret Adel har godkendt disse Slægters Adelskab, er uden Betydning, da denne Forening, hvis Formaal er højest problematisk, ikke besidder nogensomhelst Autoritet.

En Del af de optagne »Slægter« omfatter ganske faa Personer, hvis Ophold i Danmark indtil videre maa betragtes som periodisk. Dette gælder to Medlemmer, deraf kun et mandligt, af den svenske Slægt von Düben, et Medlem (med en fem Aar gammel Søn) af den bayerske friherrelige Slægt von Lotzbeck, tre Medlemmer — deraf kun et mandligt — af den svenske Slægt Påhlman, Medlemmer af den friherrelige Slægt Ripperda, af hvilken kun én ung, i Paris født Mand, bor her, samt én finsk-svensk Friherre Wallén (med en lille Søn), hvis Forhold til Landet neppe tør betragtes som grundfæstet. Disse »Slægter« kan kun med et yderst kunstigt Ræsonnement henregnes til

fremmed Adel i Danmark. Helt udenfor Rammen falder de enkelte Medlemmer af den gode danske Slægt *Dahlerup*, hvis østerrigske Friherretitel har ligget til Grund for Optagelsen i Haandbogen — de to eneste Friherrer bor endda i Amerika — samt siamesisk Viceadmiral *Richelieu*. De Forestillinger, der i Europa bl. a. knytter Begrebet Adel til et paa kristeligt Grundlag hvilende Ridderskab, burde være saa hævdvundne, at man intet Hensyn tog til orientalske Potentaters Adelsbreve.

Alle Læserne kender de ypperlige Stamtavler over fremmede Adelsslægter i Danmark, som Tidsskriftet i Aarenes Løb har bragt. Forfatterne af disse Genealogier, Dr. phil. *Louis Bobé*, Oberst *Harbou* og Hofjægermester *Schøller*, hvis ansete Navne er den bedste Borgen for Indholdet, har her beriget vor slægtshistoriske Litteratur paa en saa fuldtud tilfredsstillende Maade, at man med Rette er blevet forvænt paa dette særlige Omraade. I Stedet for at tage de tre Herrers Arbejder som Mønster, har Hr. *Hauch-Fausbøll* nu udgivet en Række Præsentavler over Familier, overfor hvilke man atter og atter kræver Beviser. Er de her levende Familier *von Kohl*, *von Haffner*, *Brown*, *von der Hude* og *von Rosen* virkelig af fremmed adelig Oprindelse? Hvor erfarer man noget om de Led, som skal bevise dette, men som forgæves søges i de kortfattede Indledninger til hver Slægt?

Slægten *Richelieus* Oprindelse er udførligt behandlet her i Tidsskriftet (3. R. III, 302 ff., s. R. V, 92 f. og 111 ff.). Der er vel ingen dansk-norsk Genealog, som ikke er klar over, at enhver Forbindelse mangler mellem denne Slægt og den franske Adelsæt *du Plessis*. Ikke desto mindre tilføjer Hr. *Hauch-Fausbøll*, efter at have omtalt, at de danske *Richelieu*'ers Stamfader prætenderede at tilhøre den franske Slægt, at der ikke »hidtil har kunnet føres Bevis herfor«, Ord der absolut lader ane, at en Forbindelse mellem de to Slægter dog maaske kunde tænkes. Med hvilke Ord skal en saadan Form for personalhistorisk Forfatterskab karakteriseres?

At den ny Haandbog synes ret overfladisk udarbejdet, Oplysningerne om Slægten *von Eggers* kunde saaledes med Lethed være bleve ført à jour blot ved et Blik i sidste Aargang af *Freiherrliches Taschenbuch*, er ret ligegyldigt.

Bogen bringer Gengivelser af enkelte af de behandlede Slægters Vaaben, andre Vaaben er kun beskrevne, imidlertid paa en saadan Maade, at man ikke ved, om man skal le eller græde. Det fortælles, at Slægten d' *Auchamp*'s Skjold er »prydet« med en »Hjelmkrone«. Om første Felt siges: »deri er Guldaks«, en i Sandhed heraldisk Vending; ifølge Beskrivelsen af tredje Felt »løber« der i dette en blaa Strøm paa skrå fra højre mod venstre; Afbildningen viser imidlertid, at denne Strøm gaar skraat fra venstre, i fjerde Felt omtales ogsaa en adelig Krone som »Hjelmkrone«. At Skjoldet er forsynet med en Rand forbigaaes helt. I Slægten *Dahlerup*'s Vaaben ses en »aaaben« rød Rose »underlagt med tre som et Antoniuskors stillede Blade«, i Slægten *Hamers-haimb*'s Vaabens første Felt »to fra Midten over hinanden løbende blaa Kugler«, paa Hjelmten findes en »stor« blaa Kugle. I første og fjerde Felt af det *Kohl*'ske Vaaben træffer vi en Mandsskikkelse uden Fødder«, Afbildningen viser en halv Mand, til Gengæld glæder man sig rigtignok over, at han har brunt, »studset« Haar og Skæg; Hjelpudens »tilbageflyvende Baand« ses desværre ikke paa Tegningen. I Slægten *Maule*'s Vaaben træffes en »indree« Skjoldrand, den *von Prangen*'ske Paafugl staar »paa Grønsvære«, i Slægten *Schmidt-Phiseldeck*'s Skjold findes ifølge Beskrivelsen en Bjelke, Afbildningen viser imidlertid en Sparre, *von Post*'ernes Løve »har »truende« Klør o. s. v. o. s. v. Der er neppe et eneste af de med »gyldne«

og »sølverne« Tinkurer belagte Vaaben, som er korrekt beskrevne, enkelte Beskrivelser er endda uforstaaelige.

For disse Forsyndelser, der unægtelig skæmmer Haandbogen, kunde Hr. H a u c h . F a u s b ø l l let faa Tilgivelse. Dette kan dog ikke blive Tilfældet, hvad hans Stilling til Traditionernes Bevislighed angaar, navnlig ikke med Hensyn til den ovennævnte Udtalelse i den Richelieu'ske Sag. Det er ikke Forbundet af fremmede Adelsslægter, men de ansete Mænd, der sidder som Medlemmer af D a n s k G e n e a l o g i s k I n s t i t u t og som saadanne i den offentlige Bevidsthed er en Art Garanter for Hr. H a u c h - F a u s b ø l l s Virksomhed, der nu har Ordet. Dansk Slægtshistorie skulde nødtigt komme ind paa Spor, som hidtil ikke har været fulgt af N o g e n her hjemme. Herimod bør der øjeblikkelig og energisk protesteres.

Poul Bredo Grandjean.

Meddelelser.

Cand. jur. K a i U l d a l l er for Tiden beskæftiget med at udarbejde et personalhistorisk Register over Adresseavisens ældre Aargange, og han har til det kgl. Bibliotek til almindelig offentlig Afbenyttelse allerede skænket Registrene for Aargangene 1763, 1778 og 1787.

Enhver, der har beskæftiget sig med Personalhistorie, vil vide, hvilken — paa Grund af R é g i s t e r m a n g e l e n d ø d — Skat vi har i Adresseavisens Meddelelser fra det 18de Aarhundrede, og Hr. Uldalls Hensigt at udarbejde et fuldstændigt Register fra Adresseavisens Begyndelse 1759 til Aaret 1800, kan derfor kun mødes med den største Paaskønnelse.

Ingeniør Oscar Weberg gør i Anledning af, at der hverken i Danmark eller Norge findes trykte Ahnetavleformularer og det f. T. er vanskeligt at faa de herhjemme en Del benyttede tyske Ahnetavleformularer, opmærksom paa, at der findes en svensk bogtrykt Formular til 64 Ahner, udarbejdet af J. Wretman, der kan faas for 40 Øre pr. Stk. hos C. E. Fritzes Hofboghandel i Stockholm.
